

občevanju učiteljskega, posebno organiziranja negre, kot to m. n. ločita.

Sem mnenja, da spadajo društvene zadeve le pred društveno zborovanje, vendar sem pripravljen odgovoriti tudi tožadno, ker se mi javno očita nekaj, česar nisem zagrešil.

Nisem, da sem v odboru odklonil predlog, da bi zastopal tov. Pahor kot delegat društva. Menim pa, da s tem, tudi kot povsem objektivni predsednik, staviti svoje pripombe k stavljenim predlogom. Lista, ki je bila sestavljena na odborovi seji, le za slušanje, ne bi članstvo stavilo tožadnih predlogov, je bila v odboru soglasno sprejeta. — Ko me je pa tov. Pahor pozval na odgovor, zakaj ni prišel on na listo delegatov in me je tudi nek član odbora opozoril, da se tov. Pahor pritožuje, ker ga ni oddal na listo za delegata, sem izjavil, da mi je žal, da je odbor sploh razpravljal o volitvah delegatov in zato naj članstvo sarkastično in se odbora lista na zborovanju sploh ne bo predlagala. Nisem svetloval nekemu tovarišu naj on sestavi listo delegatov in namestnikov. Ker je pa bila lista za zborovanje res pripravljena, nisem se za to odgovoren jaz, kot predsednik, marveč dotični, ki je listo sestavljal.

Insinuacije tov. Pahorja glede vplivanja s predsedstva na sklepe članstva, so pa kategorično zavrnili že člani društvenega odbora na zadnjem zborovanju.

Volitve so se vršile po listih in če je dobil tov. Pahor le 19 glasov proti 70, odtodno 68, 67, 64 in 62, ni za to odgovoren predsednik, marveč članstvo, ki je samo odločalo, in se bo tov. Pahorju prav lepo zahvalilo za trditve, da sklepa pod vplivom predsedstva, ker s tem mu tov. Pahor odreka možnost lastne razsodnosti.

Članstvo je bilo z njegovim »primernim odgovorom« na zborovanju zadostno informirano in če mu kljub temu ni izreklo zaupanja s tem, da ga ni izvolilo za delegata, naj išče vzrokov drugje in ne v obdolžitvi predsednika.

Kako bi pa on zastopal društveno mnenje na skupščini, je pokazal s svojo kritiko, ki se v ničemer ne strinja z društvenim stališčem.

Konstatirati moram še to, da v mojem poročilu ni tendencioznih in žaljivih navedb, pač pa jih je mnogo v »Post festum« tov. Pahorja.

V. Mlekuž.

IZJAVA.

Opozorjen po tov. Mlekužu, da pogrša tov. Pahor v poročilu o zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva z dne 6. junija t. l. pripombe glede njegove kritike o sestavljanju volilne liste delegatov za pokrajinsko in državno skupščino, poudarjam, da sem poročilo sestavil jaz, in sicer v smislu okrožnice poverjenosti št. 287 od 10. sept. 1927, ki je bila sestavljena na podlagi referatov tov. Pahorja. Natisnjeno je bilo neizpremenjeno. Potek debate je razviden iz zapisnika.

Josip Mihelič, t. č. tajnik.

POJASNILO POVERJENOSTVA.

Na »Post festum« tov. Pahorja podajamo s strani poverjenosti sledeče ugotovitve: Namigavanje na »teroristična« — tudi politična — sredstva mora poverjenost od klanjati kot povsem neopravičeno, ker se jih poverjenost ne poslužuje, zato jih vračajo na naslov pisca samega.

Glede resnosti kritikov ugotavljamo, da so isti faktično izražali zadeve, ki niso izšle iz njih, kar je razvidno že iz tega, ker jih niso znali podpreti in zagovarjati, ko je bilo to potrebno. Vse prej kot resno se mora smatrati, če delegat-kritik prvi dan protestira proti temu, da bi se soglasni predlogi odsekov odobrili od delegacije po prečitaniu brez debate, drugi dan pa sam predlaga, naj bi se taki predlogi odobrili celo brez prečitavanja. Niti ni posebno resen nastop kritika, ako ga mora društveni predsednik desavulirati kot delegata-kritika lastnega društva, da isti nastopa samovoljno, v neskladu z društvenim mnenjem in pooblastilom. Tako je bilo pri večini opozicionalnih kritikov, da si niso bili edini niti z ostalimi delegati svojega društva — ki so obsojali njih ponesrečene nastope — še manj pa, da bi bilo njih mišljenje izraz društvenega mnenja. Kako bodo društva odobrila njih nastope, je zadeva prihodnjih zborovanj.

Na zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva, ki ga omenja tov. Pahor, je bil strokovni tajnik navzoč kot član tega društva in ne kot funkcionar poverjenosti. Zato je povsem neupravičena zahteva tov. Pahorja, naj bi nastopal isti na društvenem zborovanju kot nekak policist nad društvom in se vmešaval ex offio v interno zadevo društva. Tov. Pahor naj bi se obrnil na predsedujočo podpredsednico društva, če se je čutil prikrasjenega, kar pa ni storil. (Društveno poročilo o tem zborovanju je bilo objavljeno popolnoma neizpremenjeno, kakor ga je prejelo poverjenost, odtodno uredništvo stanovskega glasila.) Torej se tudi v tem oziru tov. Pahor obrača na napačno adresu.

Odločno zavračamo, da bi tov. Pahor iz kakega namena ne dobil besede prvi dan na delegaciji, če je prošil zanjo. Delegacija je priča, da se s strani predsedstva ni nikomur kršila beseda. V vseh slučajih, ki so bili prijavljeni predsedstvu — kar pa pri slučajju, ki ga navaja tov. Pahor, ni bilo — je glede besede končno odločala vedno delegacija.

Ugotavljamo, da pri rokopolu tov. Pahorja s celjske skupščine, ki ga omenja, s strani poverjenosti ni obstojal noben namen in je vsa »afera«, ki jo dela iz tega tov. Pahor, popolnoma umetna, ker je poverjeni-

štvo napram Učiteljski tiskarni izvedlo vse sklepe delegacije. Zapisnikarji niso niti vprašali ter niso dobili nikakih navodil s strani poverjenosti glede vnašanja njegovega govora v zapisnik, enako tudi ne overovateljki zapisnika. »Skrivnostno« namigavanje na rokopol je spričo gornjih dejstev popolnoma umetno in tudi brezpredmetno, ker ni bilo kakršnegakoli namena in ne vzroka proti rokopolu niti proti osebi tov. Pahorja s strani poverjenosti. Dvomimo, da bi delegacija izpremenila svoje stališče, četudi bi se na dolgo in široko pred njo razpravljala ta umetno dvignjena »afera« z rokopolom.

Ponavljjanja in namigavanja glede kritike »v organizaciji, ki gospodari s stotisoči učiteljskega denarja«, ki jih je tov. Pahor iznesel že na zadnjem zborovanju ljubljanskega učiteljskega društva, ponovno na delegaciji ter jih sedaj iznaša že tretjič, so skrajno nizka, ker hote ali ne hote vzbujajo med članstvom sum, kakor bi zopet nekaj ne bilo v redu ali bi poverjenost ne bilo vredno po vsej zaupanja v tem oziru. Take insinuacije in ponavljanja dogodkov iz prejšnjih časov moramo smatrati kot prosto demagogijo. Izjavljamo z vsem poudarkom, da so blagajniške knjige poverjenosti vedno odprte revizorjem in tudi od društev pooblaščenim članom potom revizorjev, ki so s predsedstvom organizacije soodgovorni članstvu. Ob tej priliki tudi poudarjamo, da se je ravno po prizadevanju starih članov ož. sosveta razčistilo vprašanje revizije starega poslovanja in je po njihovem prizadevanju prišlo do razkritja in sanacije tega vprašanja. Kdor ima kaj govoriti v tem oziru, naj govori jasno in odkrito, ker smatramo vsako namigavanje v tem pogledu po vseh korakih, ki jih je storilo poverjenost, za skrajno nizko.

Gotovo se bo delegacija začudeno vprašala, s čim je zaslužila očitke, da ni častno postopala s tov. Pahorjem in je tudi njena stvar, ako smatra za častno, da se izroča kritika o delu poverjenosti drugim. To vse ne glede na to, da kritika ni bila dovolj podprta z dokazi ter je bila povsem enostrana, ker je skratka negirala vsako pozitivno delo poverjenosti ter ni našel kritik do mala niti ene dobre poteze na vsem delu poverjenosti. Če ni taka kritika tendenciozna in žaljiva za vse one, ki so pošteno delali, potem je najmilejše, kar moremo reči — ne objektivna.

Andrej Skulj l. r. Josip Kobal l. f. Ivan Dimnik l. r. Rado Grum l. r.

IZJAVA.

Z ozirom na kritiko proračuna, pred vsem glede tiska »Popotnika«, iznešeno po tov. Šmajdku na pokrajinski skupščini v Ljubljani in vsled tega z ozirom na nastale notice v nekaterih dnevnikih, izjavlja poverjenost, da so posamezne postavke o tisku stanovskih listov v proračunu popolnoma pravilne in se ujemajo s pogodbo, ki veže poverjenost v Učiteljsko tiskarno. O tem se je prepričal naknadno tov. Šmajdek v navzočnosti zastopnika Učiteljske tiskarne in glavnega blagajnika UJU.

Ljubljana, 9. avgusta 1929.

Poverjenost UJU:

Andrej Skulj, poverjenik.

Rado Grum, blagajnik. Josip Kobal, tajnik.

Ure, zlatnine in srebrnine na obroke

M. JLGREJ SIN, Maribor
Gospodna ulica 15.

Pletene spomladanske kostume, lumberje, jumperje, telovnike, nogavice l. t. d. izdeluje najceneje tvrdka **FR. M. ROZMAN, Ljubljana, Židovska ulica 7.** Naročila v najkrajšem času. Vedno najnovejši vzorci.

Pevski zbor UJU učiteljskega.

PEVSKI TEČAJ.

(12.—20. julija 1929.)

Slep je, kdor se s petjem ukvarja. Kranje moj mu ogle kaže. Pevcu vedno sreča laže — on živi, umrje brez d'narja.

Brez hrupa se je priredil počitniški pevski tečaj (od 12. do 20. julija), tako brez hrupa, da nekateri še zanj niso vedeli, vsaj ne za njegov začetek. Zato je bila udeležba prvi dan komaj 30 članov, kar je povzročilo novo mobilizacijsko povljo, izvršeno z vso naglico.

To povelje je hitro zaleгло; udeležba je bila že v ponedeljek polnoštevilna. Statistika pravi:

15. julija jutraj sopran 11, alt 16, tenor 10, bas 15 = 52, popoldne sopran 12, alt 15, tenor 10, bas 15 = 52.

16. julija jutraj sopran 13, alt 15, tenor 9, bas 17 = 54, popoldne sopran 9, alt 14, tenor 9, bas 14 = 46.

17. julija jutraj sopran 11, alt 18, tenor 8, bas 15 = 52. (popoldne odpadla vaja radi koncerta za radio).

18. julija jutraj sopran 11, alt 15, tenor 6, bas 19 = 51, popoldne sopran 9, alt 12, tenor 11, bas 13 = 45.

19. julija jutraj sopran 14, alt 11, tenor 10, bas 17 = 52. (popoldne odmor).

20. julija (gener.) sopran 12, alt 15, tenor 9, bas 17 = 54.

Povprečno je bilo tekom tedna navzočih pri vajah po 51 članov, kar dokazuje lepo

disciplino, saj je največja udeležba 54. Ta številka se je dosegla tudi pri generalni skupščini, torej obenem pri nastopu. Prešernovi verzji ne držijo popolnoma, zbor je zanesljiv, četudi sta se pritoževala nad njim tako predsednik kot njegov namestnik.

Tudi studij zboru je bil uspešen. Nastupiral se je nov program, in sicer narodne pesmi s Tolminkeskega, črnomaljske in poljanske kolo (Adamič), turpoljske in bosanske (Dugan), obenem na zagorske oziroma srbske motive, prirejane skladbe Grgoševića in Mokranjca. Zbor je s tem tečajem skušal zadovoljiti vse, ki so želeli preproste, razumljive glasbe poleg težke moderne, kakor se je gojila v zboru doslej.

Nastudirani spored je pomenjal vzlic svoji sorazmerni lahkoti mnogo zatajevanja, toliko celo, da so pojedini pevci demonstrativno vstajali pri vajah. Dirigent sam se je čudil, ker mu včasih šest ur petja na dan absolutno ni bilo dovolj in je skušal z dobrim vzgledom prepričati o tem vsaj najzvestejše. Če bi se mu posrečilo prepričati vse, bi bil končni koncert še vsi drugače izpadel, kakor je.

Naj omenim, da je pri delu dirigenta izdatno pomagal tekom tečaja — kakor si eer običajno — tovariš Jovan, za kar mu gre hvala.

Čisto tiho je šla tekom tečaja mala kritizica mimo zboru, tako tiho, da je sploh ni zaznal. Izgubil je — glavo. Predsednik je v težkem času sprejel vodstvo zboru in storil vse, da se je čim bolj konsolidiral. Z nastopom v Mariboru Ptuj in Trbovljah so pevci pokazali svojo voljo, naj zbor živi in napreduje. Delo za konsolidacijo ni bilo lahko, a se je prečrečilo, ladja je z razburkanih valov spet prispela v varen pristan. Ko je predsednik dosegel svoj namen, je z ozirom na svojo bolehnost odložil čast, združeno z odgovornostjo. Obdržal pa si je radevolje vse delo, ki ga je v zboru vedno dovolj. Tako se bo moralo članstvo spet ozreti okrog, da dobi novega kapitana.

Pevski tečaj se je zaključil 20. julija s koncertom na čast delegatov pokrajinske skupščine v Ljubljani. Dvorana »Delavske zbornice« je bila polna občinstva, večinoma učiteljskega. Nastop zboru je bil dober, dasi se je posebno spočetka jasno pokazala utrujenost glasov. Zvest Prešernovemu mottu, ni hotel zbor od gostov ničesar razen prijazne potipčljivosti pri izvajanju koncerta v tropičnem ozračju. Tako »con fuoco« mena da še ni nastopil, odkar živi — dvajseti julij je bil prav dobesedno vroč. Pa je šlo srečno. Zbor je vaje vročini, mrazu, gladi, prav zgodaj se je privadil posebno še finančnim stiskam tako, da je danes utrjen proti vsemu. Kdor pa je skromen, lahko živi. Letos se je celo izkopal iz dolgov, četudi ne bo se tako hitro kupčil kapitalov, ki si jih najbolj optimistično obeta, kadar ga najbolj tlačijo nedostojanje kredita. Slep je pač, kdor se s petjem ukvarja!

Zbor je tako trden kot morda še ni bil nikdar prej. Mali dinar, ki ga mesečno plačuje učiteljsko zanj, je dobro naložen v prospek naše glasbene umetnosti in v čast kulturnemu stremljenju našega stanu. Neutrudno zborovo delo je povzročilo za pomoč in zaupanje, ki mu ga daje organizirano učiteljsko prav letos se je zbor spet pomnožil z novimi silami, ki bodo — upamo — prav tako zveste, kakor so uporabne. Posebno smo veseli mladih tovarišev in tovarišev, ki so poživili naše pevske vrste. Da bi vztrajali na svojih mestih in pridobili še novih moči za širje in samozvestnejše delo!

ČLANOM PEVSKEGA ZBORA!

Spored tečaja, oziroma nastopa v Zagrebu o priliki državne učiteljske skupščine je sledeči:

v sredo 14. avgusta pevska vaja od 9. do 12. ure, — popoldne od 4. do 6. ure;

v četrtek 15. avgusta pevska vaja od 8. do 11. ure;

v petek 16. avgusta pevska vaja od 9. do 12. ure; tečaj se vrši v Ljubljani v prostorih Glasbene Matice.

V petek 16. avgusta ob 17. uri 50 min. odhod v Zagreb.

V soboto 17. avgusta ob 20 uri 30 min. koncert v Zagrebu v dvorani Zagrebskega Zbora. (Koncert se bo najbrže prenašal potom zagrebskega radija, zato odpade poseben nastop, oziroma predvajanje za gramofonske plošče).

Prenočišče v Zagrebu za pevke in pevce je določeno v gluhonemnici, Ilica šte. 63. (Morda bo potrebno, da vzame vsak s seboj brisačo).

Hrana v Zagrebu bo skupna (zajtrk, obed in večerja) tudi na Ilici šte. 100 — v bližini gluhonemnice: Gostionica kod starog broja 100. Za prehrano dobi vsak listke (v vlaku od tov. Zupančiča).

V Zagrebu je generalna skušnja v koncertni dvorani, in sicer v soboto ob 9. uri.

Odhod iz Zagreba v nedeljo 18. avgusta v dogovorjenem času.

Program zagrebskega koncerta.

1. Uvodna beseda. (Prof. E. Adamič).
2. Dugan ml.: Dvije narodne iz Bosne.
3. Dugan ml.: Jurjevske pjesme.
4. Papandopulo: Svatovske.
5. Adamič: a) Ljubezen brez upa. b) Štoli gora. c) Kaj pa delajo ptički.
6. Slavenski: Romarska.
7. Lajovic: Zabe.
8. Adamič: Kata. (Odmor.)
9. Grgošević: »Okolo žužakčog venca«.
10. Mokranjac: Kozar. (Dirigent zboru: Srečko Kumar).

Učit. gospodarska poslovalnica.

—ug Učit. gosp. poslovalnica ne posreduje samo pri naročilih pisarniških in šol. potrebščin za šole, ampak tudi pri vseh naročilih papirne in knjižne stroke onim korporacijam, pri katerih sodeluje njeno članstvo. Samoobsebi je umevno, da se članstvo obrača tudi pri vseh drugih osebnih naročilih iz omenjenih strok le na UGP! Naročilnice je dobiti na vsaki šoli pri upraviteljstvu.

—ug Naročilnice Učit. gosp. poslovalnice smo razposlali na vse osnovne in mešč. šole v Sloveniji. Ako jih katera šola ni prejela pomotoma, naj urgira z dopisnico na naslov: Učit. gospodarska poslovalnica v Mariboru.

Občni zbor Učit. samopomoči.

Učit. Samopomoč (je imela dne 21. julija 1929 ob 18. uri (oziroma 8. uri) svoj redni občni zbor v dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Občnega zboru se je udeležilo veliko število članov iz vseh delov Slovenije.

Predsednik tov. Iv. Kocijančič je pozdravil navzoče zborovalce, omenil, da praznuje U. S. letoš 30letnico svojega podpornega dela, pozdravil zaslužne člane društvene ustanovitelj in funkcionarje in se spomnil vseh živih in mrtvih članov U. S. Po ugotovitvi sklopčnosti in zborovalnem dovoljenju policijskega ravnateljstva v Ljubljani je otvoril redni občni zbor.

Načelnikovo poročilo tov. Kocijančiča je priobčil »Učit. Tovariš« v 1. številki od 10. julija 1929. To številko »Učit. Tovariša« je razposlala društvena uprava v približno 600 izvodih čim članom, za katere se je mislilo, da niso naročniki »Učit. Tovariša«. Poročilo se na željo zborovalcev na občem zboru ni prečitalo. Tov. Kocijančič je poročilo dodal še nekaj podatkov za zadnje mesece l. 1929. Na predlog tov. Ant. Hrena iz Studencev je bilo poročilo z dodatkom sprejeto z odobravanjem brez debate.

Poročilo o računskem zaključku za zadnjo dobo je podal podpredsednik prof. A. Sič. Predlagal je društvenemu upravitelju absolutorij. Zborovalci so predlog soglasno sprejeli.

Volitev načelnika in odbornikov se je vršila z listki, namestnikov odbornikov in računskih pregledovalcev pa z vzklikom. Za načelnika je bil z vsemi oddanimi listki izvoljen dosednji načelnik tov. Iv. Kocijančič za odbornike pa z veliko večino naslednji tovariši: A. Sič, J. Režek, E. Gangl in Iv. Dimnik. Z vzklikom so bili izvoljeni kot namestniki tovariši: J. Kobal, R. Dostal, V. Gregorič, za računske pregledovalce pa tovariši Fr. Pristovšek, V. Sadar in Al. Kecelj. Izvolitev so vsi navzoči sprejeli.

Daljša debata se je razvila glede izjeme nega sprejema v U. S. onih priiglašencev, ki so nad 45 let stari. Večina je bila za to, da se nikogar od teh priiglašencev ne sprejme v društvo, ker bi se sicer morala kršiti društvena pravila. V l. 1924. je občni zbor sprejmenil pravila za eno leto (sprejem v poljubni starosti), občni zbor v l. 1926. pa za eno leto nazaj podaljšal spremenjena pravila. Zato je bilo takrat mogoče sprejemati priiglašence nad 45 let stare. Od leta 1926. ima društvo v § 7.b) predpisano starost do 45 let, zato mora odklanjati vsak sprejem nad predpisano dobo, dokler kak občni zbor ne spremeni tega paragrafa.

O predlogih A. Hrena, celjskega učiteljskega društva, članov A. Siča in L. Perka se je večina zborovalcev po daljši debati zedinila za predlog in sklep, da se o predlogih, ki zahtevajo spremembo pravil, ne razpravlja in ne glasuje, ker sprememba pravil ni na dnevnem redu.

Ker je bil s tem dnevni red izčrpan in se ni nihče oglašal k besedi, se je tovariš predsednik zahvalil za lepo udeležbo, živahne debate in ob 10. uri zaključil redni občni zbor.

I. K.

Listnica uredništva.

Albert Žerjav: Publikacije Mladinske Matice, je stavljeno, a pride zaradi prostora v prih. številko.

Blago za divane in otomane v veliki izbiri

priporoča

A. & E. Skaberné
Ljubljana